HUGO DE SANCTO CARO, UNVOLLSTäNDIG
Nordfrankreich (Raum Paris), um 1300
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35432
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

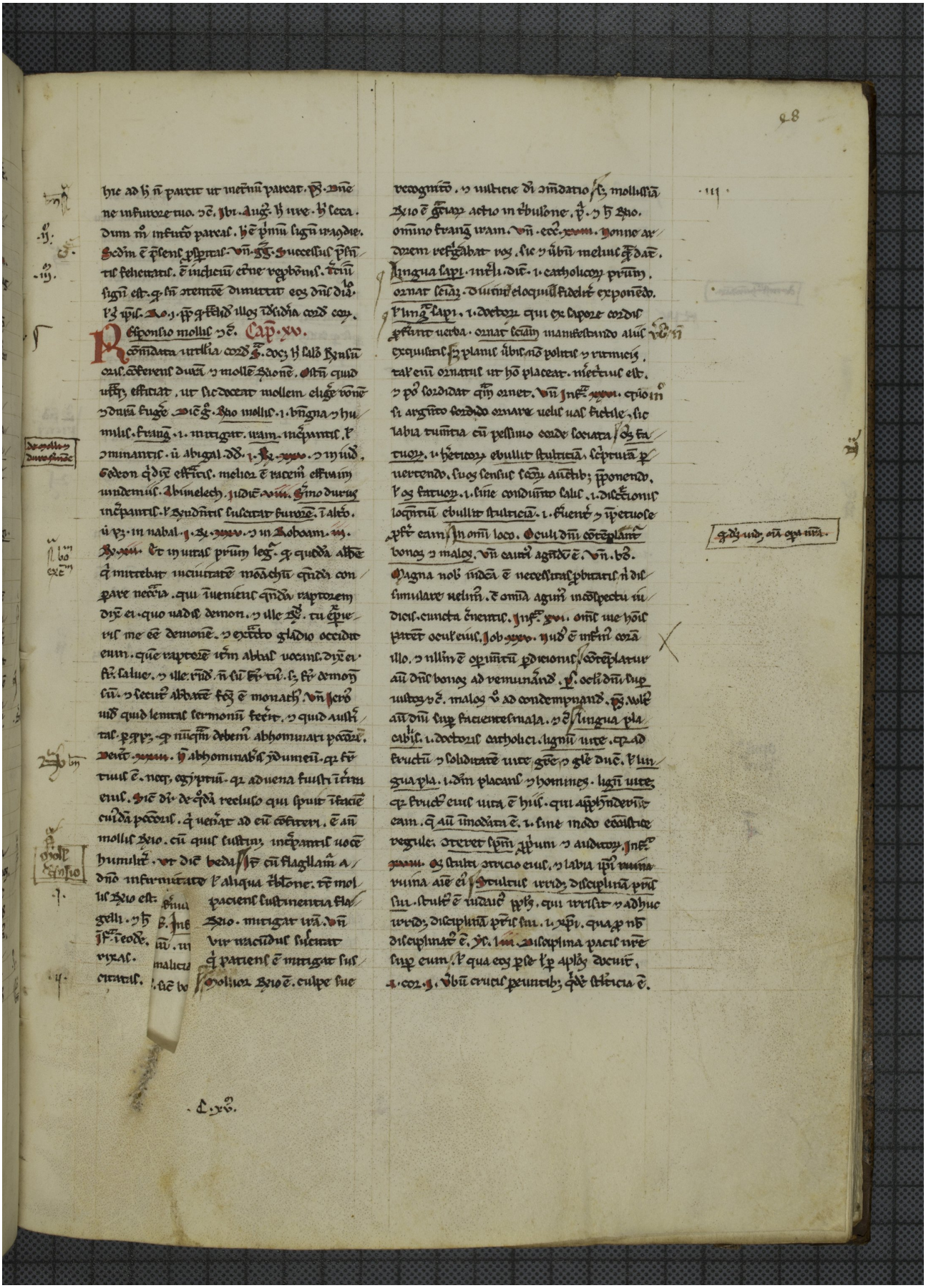

hie ad h̄ ñ parcit ut metuñ parcat. p̄. Vne
ne infuriore tuo. ⁊c. Ibi. Aug. h̄ ure. h̄ secā.
dum m̄ infuro parcat. h̄ ē p̄mū ligū uagdie.
Sedm ē plenū ypocras. vñ. gg. Successus p̄ñ
tis fehemetis. ē incheū ebrie vgbōnis. tertiū
ligū est. q hī ptentē dimittit eos dñs dia.
l3 ipis. Ao. ⁊ ip q fecid illos ydia cord eor.

Ciponsio mollis ⁊c. Cap. xv.

Rōsidera utellia cordis. dcs h̄ fals Ex sū
cul. cōferens dulcē ⁊ mollē Sio nē. Ostū quid
ufcf, efficiat. ut sic doceat mollem eligē nōn
⁊ dulcē fugē. dicē. Sio mollis. i. blīgna ⁊ hu
milis. franq. i. mitigat. iram. incipientis. l
⁊ minantis. ū abigail dd. i. Re. xxv. ⁊ in iud.
Gedeon q dixit efficis. melior ē patiēs efficiū
undemitis. Abimelech. Judic. ix. Sīno durus
incipientis. l Sudētis subsistit furorē. i alēb.
ū pz. in nabal. i. Re. xxv. ⁊ in Roboam. iii.
Re. xii. Et in uitas primū legis. q quēdā abbē
q mittebat inculcare monachū quēdā con
pare neccia. qui iuenicis quēdā raptorem
dixē ei. quo uadis demon. ⁊ ille dixit. tu ep̄e
cis me ee demonē. ⁊ extēto gladio occidit
eum. quē raptorē idem abbas vocans. dixit ei
fr. salue. ⁊ ille rīdē ñ sū fr. sū. l. fr demon
sū. ⁊ secuē abbatē fecit ē monach. vñ sicō
uid quid lemitat sermonū fecit. ⁊ quid auditat. p̄ pz. q nūqm debem abhominari peccā.
Deut. xxiii. ⁊ abhominabis idumeū. q fr
tuus ē. nec. egiptiū. q aduena fuisti i terra
eius. Sic di. de qdā reclusō qui spuit i faciē
cuidā peccōis. q uenīat ad eū cōfitēti. ē aū
mollis Sio. cū quis sustinet. incipientis uocē
humilis. vt dicit beda. si cū flagellam a
dno infirmitatis l aliqua ablone. tē mol
lis Sio est.
gelli. ⁊ h̄
Jer. Teod.
ryral.
citatis.

paciens sustinentia fla
Sio. mitigat iā. vñ
vir macidus subsistit
q patiens ē mitigat sus
Sollicita Sio ē. culpe sue

recognitō. ⁊ mitrice di ōmīdatio. si, mollissīa
Sio ē grauy actio in ablone. ā p. ⁊ h̄ Sio.
omino franq iram. vñ. ecc. xxvii. Sonne ar
dorem refrigerat ros. sic ⁊ ūbū melius q̄ dat.
Lingua sapi. inelli. dicē. i. catholicoy primū.
ornat sciēz. Dulcitū eloquiū fidelē exponēdo.
l lingua sapi. i. doctoy qui ex sapore cordis
pferunt uerba. ornat sciēm manifestando alis
exquisitis. pz planū ubis. nō politis ⁊ rurmicis.
tal eū ornatus ut hō placeat. nisi ceruis esset.
⁊ pō sordidat qm ornet. vñ Jnfra. xxvi. cpio in
si argūto sordido ornare uelis uas fictile. sic
labia tumīta cū pessimo corde sociata. os fa
tuoy. i hēreticoy ebullit stultitiā. sēptuā p
uertendo. sucs sensus sēm auctōis ipōnendo.
l os fatuoy. i. sine conditūto salis. i. discēcionis
loqntū ebullit stultitiā. i. fluent ⁊ ipetuose
pfert eam. in omī loco. Oculi dñi cōtēplant
bonos ⁊ malos. vñ eam agnōscē. vñ. bd.
Magna nobis indēa ē necessitas pbitatis. n dis
simulare uelim. ē omīa agnī incōspectu iu
dicis. cuncta ēnentis. Jnfra. xxv. omīs uie hōis
patet oculis eius. Job. xxiv. ⁊ nūd ē infernū coā
illo. ⁊ nullū ē opiūtū pditionis. cōtēplatur
aū dñs bonos ad remunānd. p. oculi dñi sup
iustos ⁊ ē. malos ad condempnand. pz. Vole
aū dñi sup facientes mala. ⁊ ē. Lingua pla
cabilis. i. doctoris catholici. lignū uite. q ad
fructū ⁊ soliditatē uite. gtē ⁊ glē duc. l lin
gua pla. i. dñm placant ⁊ homines. ligū uite.
q fructū eius uita ē his. qui apphendēs
eam. q aū imōdātia ē. i. sine modo cōstrictē
regule. ordinat spm apum ⁊ auditoy. Jnfra.
xxxiii. os stulti stricto eius. ⁊ labia ipi uuna
uuna aīē ei. stultus uitiū discipliū pēs
sui. stultus ē iudicē ipōs. qui uitiis ⁊ adhuc
uitiū discipliū pēs sui. i. xpi. qua p nos
disciplinat ē. Is. liii. disciplina pacis nre
sup eum. l qua eos pcē l p aplos ducit.
i. cor. ⁊. vbū crucis pueniēb. qdē stultitia ē.

gdē uid. oēs qui uita.

C. xvi.